உ

கடவுள்துணை.

கொங்கணநாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

முக்காண்டசூத்திரம்.

முதலாவது

முக்காண்டத்திருமந்திரம் பூஜாவிதி

சிங்கிமுப்பு.

(*)

இஃது

களத்தூர்-ஆயுள்வேதபாஸ்கரர்

கந்தசாமிமுதலியார் அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

(*)

இட்டா

குப்புசாமிநாயுடு

அவர்களது

குவலயரஞ்சனிஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

உ

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானபேருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னைபட்டணம் சூளை அவதானம்பாப்பையாதெருவு (௱௩) வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் இலக்கணக்களஞ்சிய அச்சுக்கூடத்தில் பதினெண்சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வயித்திய சில்லரைக்கோர்வைகளும் ஆயுள்வேதமாகிய சிகிச்சாசாரசங்கிரகமும் போகர் சத்தகாண்டம் ௭௲-மும் அச்சிட்டுக்கொண்டுவருகிறோம்.

இப்படிக்கு

க-வே கந்தசாமிமுதலியார்.

கடவுள் துணை.

கொங்கணநாயனார்

அருளிச்செய்த

முக்காண்டசூத்திரம்.

செப்புகிறேன்மனத்தாலே தலமுமாச்சு
சேரவிழலாவதுவுமனமேயாச்சு
ஒப்புகிறேன்மாயமெல்லாமனமேயாச்சு
ஓகோகோசஞ்சலத்தால் மனமேயாச்சு
அப்புநீருப்பதுபோல்மனமேயாச்சு
அகண்டகிறசென்றுகொன்றலதுதான்போச்சு
கொப்புகிறேன்மனமவிட்டால்மௌனம்போச்சுக்
கொளகிபிக்தநூலே விட்டால்மௌனமபோச்சே,

போச்சென்றுவிடுக்காதேமௌனம்மாக்கம்
புகழ்நாயனுன்னையுமேபுக்தி பிள்ளாயென்று
நச்சென்றுபிராணயமுன்னே சொன்னார்
முக்ஷாக்கபின்செப்புகிறேன்முபநாதேசனு
வாச்சதெகாறமூலத்தில்அகாரயீசன்
மருவுநின்றவுகாரமதுசத்தியாச்சு
கூச்செனவேயிரண்டுமொன்றாக்கூட்டிஞல்நா

முக்காண்டசூத்திரம்.

கூடப்பா மூலத்தில் கருத்தை முந்தி
குறையாமற் பளிச்சென்று லிங்கங்காணும்
நீட்டப்பா லிங்கமது நங்கிருந்தி
நேராகவே கண்ணும் விரிந்துகாணும்
ஊட்டப்பா யிதைக்கொட்டிச் சுழிமுனையினூடே
ஓங்கார கோணகத்தில் மௌனமட்டுந்
தோட்டப்பா அசைந்துநின்ற மௌனக்காலே
சோமசடை வசைந்தாட லெம்பாரே

பாரப்பா யிதைக்கொட்டி அக்கினியினுள்ளே
பாங்காக மௌனத்தைத் தாக்குமென்றாய்
நேரப்பா சதாசிவனுமாத்தஞ்செய்வார்
நிலையான சிவகாமி நின்றுபார்ப்பாள்
காரப்பா அவ்விடத்தை நிலைந்துநித்தங்
கார்த்தாக்காற் பலாபலத்தைக் காணலாகும்
சேரப்பா யிதைப்பொட்டி அறிவுமூலஞ்
சேர்ந்தோர்கள் வரிசையினஞ் செப்புவேனே

செப்புகிறே னறிவுக்குள் மௌனமூன்று
சொந்தமென்று தேறமட்டுந் திரமாய்நில்லு
செப்புகிறேன் அவனென்று வெளிதோன்மைந்தா
சேர்கிறதுந் தவர்கிறதுமிதுக்குப்பாரு
செப்புகிறே னறிவுடனே மூலங்கண்டால்
தேசமில்லை கற்பூரதேகமாச்சு
செப்புகிறேன் நிலையதனை விரிவாக

திரட்டு.   ஏகையிலேவுண

முக்காண்டசூத்திரம்.

உண்ணவா மென்றுசொல்லி அன்னருண்டார்
ஓகோகோ யானுமிந்தப் படியேயுண்டேன்
ண்ணலார் மனம்படைத்த மானுங்காகேள்
கறைபோரப் போரதெப்போ கலந்தாங்கள்
பிண்ணெல்லாம் வொளியாச்சிவுலாவலாச்சு
விறைந்தேற மௌனமென்ற பேணிதானே
தானொன்றே யணிவிதைகையத் தாந்திட்சை
சாதகமா யுலகத்தோர் நாணர்காணர்
பாரொன்ற மதுவையுண்பார் பூசைசெய்வார்
பலபலவாய் யந்திரத்தைச் செபிப்பாரப்பா
. . . தருகாணா பொருளுங்காணா
. . . ங்காணா குருட்டுவாமீ
வாலொன்று மிடமெல்லா மாயமிடம்
வால மணபியிக ஆவங்க அ . . ய்தானே
அறிவானதேதென்னிலைமந்தாகேளு
ஆருமல்ல ஆருமல்ல ஆக்காளாத்தாள்
வொகவது கடந்தால கண்டமப்பா
பெபரென்ன சொலலுவேணு பேணிக்கூடு
. பாககூட்டால் வாதசித்தி
மயமகியல்லோ வெகுசுலக் . மாண்பூபு . .
. யாசச்சொல்ல வந்தேன் கண்டுதேரு
பேராகயிகட்சியில்லை மௌனக்காலே
. னமுனிவறிவி[illegible]கள பந்தாணே.

ஸ்ரீ அ . ண — முற்றி

மௌனமுன்னிமௌனத்தே மௌனமுண்டு
மகத்தானசொல்லதுகேள் மௌனமுண்ணை
மௌனமுண்ணை மௌனமாகுடாசியற்ற
மௌனமே தானாகத் தோன்றும் மௌனமுண்ணு
மௌனமுண்ணும் வரிசையிது மக்காள்கேளு
வாயுமூடே வோங்கிநிற்குமார்க்கங்காணே

காணப்பா மௌனத்திலடைந்தபேர்கள்
கைகட்டாதீபமேபோலெல்லாமயக்காணும்
பூணப்பா அறிவிலுள்ளே அடைந்தபேர்கள்
புகழாகரவிபோலகண்டாவோடி
ஊணப்பா அகண்டத்திலடைந்தபோக
லொருகோடி ரவிமதியும்வன்னிபோலாங்
கோணப்பா தொகுத்திகொண்டதோகாரங்கள்கோடி
மாசறுபெரியபூரணத்தின்சோதிதானே

தானென்ற பூரணத்தின்சோதியைத்தாரிணாக
சாக்கிபுளேயிருந்துறைந்தபெலத்திறலே
வானென்றகிளியெல்லாம்நாதமாகி
வாய்த்திறந்து ...சாதோங்கிமப்பா
சோதியுதயமதினாலன்றிசொன்னார்
சொற்றனிற் ... பாணக்காதேகள்
உறவினன்றிலே ... உறுதியைப்பதிந்தமேவகி
உணர்வரியுணர்

ஓங்கிடீர்மயக்கிடீர்மௌனப்பூட்டில்
ஓகோகோமயககமில்லை நிரோகாயில்லை
தவகிடீர்தேக்கிடீர்மௌனமுண்ண
சித்தியில்லைசுத்தியில்லைசேரவொன்றாய்
தாங்கிடீர்மௌனவிதிமாய சித்தி
மணிபோலெஞ்ஞமங்கேசத்திக்கும்பார்
தூங்கிடீர் தூங்கிடாநாகாந்தத்துள்ளே
சுத்தசை தன்னியத்திற்றாங்ககாணே ௰௧

ணப்பாயிதை விட்டுயோகம்பார்க்கா
கனநயறற சமுத்திரத்தின் தவளைபோலாம்
உணப்பாயிதைவிட்டு ஞானம்பார்த்தா
லுத்தமனே மனக்குறங்குயிழுததுக்கண்ணும்
கோணப்பாயிதிலேஅகண்டநேராறு
சொல்லிவந்தேன்சொல்லிவந்தேன் மௌனமுண்
நாணப்பா குருவாகுமௌனயோகஞ்
சூட்சத்தை பறியாட்டால்ஞானம்போச்சே ௰௨

ச்சென்றயிந்தப்ப அடியேன்சொன்
புகழுறபெரியோரேகோபம்வேண்டாம
ச்சென்றமூக்காண்டமடியேன்சொன்ன
அருமபொருளின்தப்புக்காமயின்
ச்சென்றுகோபம்வந்தால்மைந்தனே

[illegible]

வேர்ச்சென்றயின்னூலாலுரைத்தகருமம்
ஓங்கியநேர்மனிதர்க்குங்குருவிக்கர்ச்சே ய

குருபதத்தைபோற்றிபிருபதியிலேறிக்
கூறுகபபதியினுளமூவரையும்போற்றி
கருவூராருரைத்தசிதைதனுனினைந்துதித்து
கரைகண்டபெரியோர்கள்பதத்தைப்போற்றி
திருவுரைத்தயின்னூலைப்பார்த்தோரெல்லாஞ்
சிவயோகமுறைப்படியேசித்தியாக
பருவுகின்றநாளொன்றிபராபரமுமாவார்
பாடியதோர்முக்காண்டம்பதினைம்பான்முற்றே

முக்காண்டசூத்திரம் முற்றிற்று.

———(*)———

உ

கடவுள் துணை

கொங்கணநாயனார்

அருளிச்செய்த

முக்காண்டதிருமந்திரம்.

உரையற்றதொன்றை யுரைசெய்வார்களோ
கரையற்றதொன்றைக் காணவல்லார்குண்டோ
நிரையறநீற்போற சிந்தைதெளிவோர்க்கு
புரையற்றருந்தவ புரிசடையோரே

...ட்சியையாவது மாதவமுற்றிடம்
மாட்சிமையாவது மனமேல்களிந்திடம்
...ட்சியையாவது மண்ணுயிர்நந்திடம்
...ட்சிமையாவது மாண்டிடமுக்தியே

...ன்வகையற ஒன்றானாவது
...னவனா பின்னொருநினைவது
மனைவென்ற கண்ணொரையுகப்பது
...வாய்மொழிவாசகஞ்சொல்லுமொன்றி

...னம்விரித்துகுவிந்து...
...னடு ...ஞ்சுவிந்தரா...

மனம்விரிந்துருவிந்த துவாயுவாம்
மனம்விரிந்துரைமாணடி - மமுதத்தே

வேறு.

சோதியான துரிசியைச்சொல்லொண்ணு
பேதியான துரிசியைப்பேசொண்ணு
ஆதிதான்சொன்ன அரும்பொருள் கல்லை
வீதியாய்ச்சொன்னால்விண்ணிடிவீழுமே

விண்ணிடிவீழும்வெளிவிட்டபோக்கு
தல்லடி தாளைக் தனககுசசரியாய்
கண்ணுடகண்ணைக்கறந்துணாந்தோக்கு
பொன்னடிமூலமபொருள்சொல்லலாமே

சொல்லலாரணமஞ்சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லாருங்காணவெடுத்தேதவுரைததவன்
பொல்லாதசெம்மம்புகுந்துபுலைபனாய்
எல்லாநரகத்துக்கேயகுவாராகாணுமே

வெண்பா.

சொல்லாப்புன மாஞ்சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லார்க்[illegible]சொன்னலெழுநரகம்-நல்லாய்
ஆளாககிறத[illegible]லைவனையிவ்வுலகும்
பாழாக்கியில்[illegible]டகுருப்பாழ்

[illegible]ட திருமந்திரம்-முற்றிற்று.
[illegible]காதே[illegible]